
Hans Severin Jørgensen

MINNEORD

TORUNN KANESTRØM

THOR HAUG

22. juli 2021 fikk vi en trist beskjed om at en kjær læremester og mentor i endokrinologi Hans Severin Jørgensen døde samme dag.

Hans snakket lite om seg selv og sin krevende ungdomstid. Født 14.9.1931 vokste han opp i et typisk arbeiderklassesmiljø i Ålesund. Faren ble beordret til konvoitjeneste under krigen, og Hans tilbragte krigsårene sammen med moren nær Gjøvik. Han utmerket seg på skolen med svært gode karakterer og var svært godt likt. Tidlig viste han stor interesse for litteratur, bildekunst og musikk.

Hans fikk tuberkulose i tenårene og hadde et lengre opphold på et sanatorium i Molde. Sykdomsoppbluss i studietiden i Oslo førte til et langt opphold på Grefsen sanatorium med påfølgende lungeoperasjon og antibiotikabehandling.

Mellom språkvitenskap, journalistikk og medisin valgte Hans medisin, fordi dette ga rett til studielån. Morens oppsparte husholdningspenger kom også godt med. Embetseksamenen i medisin ble avlagt i Oslo i 1961. Etter

turnustjeneste på Sørlandet fulgte fire år i Trondheim, så syv år på Aker sykehus. I 1970 ble han spesialist i indremedisin og i 1984 i endokrinologi.

Etter seks år som avdelingsoverlege i Porsgrunn, ble Hans tilsatt som overlege ved indremedisinsk avdeling på Molde sykehus i 1988 og ble til 2000. Sammen med diabetessykepleier Torunn Kanestrøm bygde Hans opp diabetespoliklinikken. Hans var miljøskapende, lun med glimt i øyet og behandlet pasienter og medarbeidere med stor respekt og uten arroganse – en intellektuell, undrende, men likevel folkelig lege.

Om han hadde konsentrert seg om forskning, hadde han nok fått en akademisk karriere. Han og Torunn organiserte Diabetesforum i Møre og Romsdal, holdt kursvirksomhet for førstelinjetjenesten og var blant de første med insulinpumpeoppstart på lokalsykehus. Han var svært effektiv og ryddig og etterlot seg en mønstergyldig prosedyresamling. Mange medarbeidere fra Molde-perioden satte svært stor pris på Hans som menneske, en bredt orientert og kunnskapsrik fagperson og samtalepartner, en hedersmann. Han minnet oss om at endokrinologi er mer enn biokjemi og fysiologi, det er også psykologi.

Hans og hans kjære Elbjørg flyttet tilbake til Porsgrunn. Som pensjonist fortsatte han å dyrke interessen for kunst, litteratur og restaurering av gamle møbler og dro ofte til hytta i Rindal. Han var klar i hodet til det siste og klaget sjelden over de sykdommer som plaget ham de siste årene.

Vi er mange som er dypt takknemlige for samarbeidet og samværet med Hans. Vi ønsker alle hans nærmeste det beste for tiden framover.

Publisert: 27. september 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.0605
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.